

Συνάντηση 4^η - 06.02.2016

«Ο Ποταμός της Λήθης»

Στεκόμαστε στη καρδιά. Το πιο ασφαλές σημείο που μπορείτε να σταθείτε. Αφήστε τα πάντα να πέσουν από πάνω σας. Αφήστε τα χέρια σας χαλαρά στο πλάι, οι παλάμες κρεμασμένες κάτω και δηλώστε τη πρόθεσή σας να φύγουν τα πάντα από πάνω σας.

Πείτε εσωτερικά: "Δεν κρατώ τίποτα και κανέναν. Αφήνω τα πάντα και τους πάντες να φύγουν. Μένω στο κέντρο μου."

Αφήστε να φύγουν από πάνω σας, όλες οι ενέργειες που δεν χρειάζεστε.

Πάνω από το κεφάλι του καθενός και της κάθε μιας σας, λάμπει ο ήλιος.

Το λαμπερό φως του πέφτει πάνω σας σαν βροχή.

Αφήστε τις σταγόνες του φωτός να ξεπλύνουν το σώμα σας και την αύρα σας. Βροχή φωτός.

Πάρτε μια, δύο, τρεις βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

Εισπνέετε και αφού γεμίσουν οι πνεύμονες, η ενέργεια κατευθύνεται στα τρία βαθιά της ύπαρξής σας.

Πόσο βαθιά μπορεί να πάει η φαντασία σας; Εκεί, στο πιο βαθύ σημείο σας. Εκεί κατευθύνεται η ενέργεια. Φωτίζει, ενεργοποιεί και με την εκπνοή εξέρχεται και πάλι.

«Είμαι εδώ». Πείτε μέσα σας καθώς στέκεστε στη καρδιά. «Εγώ είμαι εδώ».

Η βροχή φωτός ενεργοποιεί την αύρα σας, που τώρα πια έχει γεμίσει με χρυσαφένιο φως.

Ο νους σας βρίσκεται ακόμα σε υπερδραστηριότητα. Ένα φωτοστέφανο καλύπτει τη κεφαλή σας.

Ζητήστε από το νου σας να σωπάσει. Ζητήστε του όπως θα κάνατε σε ένα μικρό παιδί να πάει για ύπνο. Οδηγήστε τον σε ένα όμορφο γαλάζιο δωμάτιο, στο κρεβάτι του. Ένα κρεβάτι φτιαγμένο από σύννεφα και πουπουλένιο πάπλωμα. Πείτε του "Κοιμήσου τώρα και μόλις τελειώσω την εργασία μου θα σε καλέσω για να παίξουμε και πάλι μαζί.»

Βαθιές χαλαρές αναπνοές.

Στο κέντρο του κύκλου η Θεά Δήμητρα. Γύρω της οι Χάριτες και οι Ώρες και εσείς.

Το δεύτερο κέντρο έχει ενεργοποιηθεί. Συνεχίστε να αναπνέετε χαλαρά με την επίγνωση ότι κατευθύνετε την ενέργεια στα τρία βαθιά της ύπαρξής σας.

Μια ενέργεια διαφορετική από της Δήμητρας:

Ααααααααααααααααα...

Ποιος ακούει; Ποιος βλέπει; Ποιος μιλά; Ποιος μπορεί να δει στο σκοτάδι;

Ελάτε εδώ, σκύψτε εδώ βαθιά. Ελάτε εδώ, στα τρισβαθα της ύπαρξής σας! Χυθείτε εδώ, χυθείτε με την ενέργεια που εισπνέετε. Μην στέλνετε μόνο την ενέργεια του αέρα. Εσείς ελάτε εδώ. Εδώ σας περιμένω. Εδώ σας περιμένει η Θεά. Τραγουδι σιγανό θα ψάλλω για σας, να σας κοιμίσω. Νανούρισμα, αιώνιο νανούρισμα, νανούρισμα ψυχών, σωμάτων λύτρωση.

Απηυδήσατε πια από τη ζωή. Δεν αντέχετε, το βλέπω, το ξέρω, το καταλαβαίνω από ό,τι φτάνει εδώ. Ανασαίνετε τον αέρα της γης και δεν καταλαβαίνετε πόσα φτάνουν εδώ, στο μακρινό Βασίλειο του Άδη. Τα πάντα φτάνουν εδώ. Τα πάντα βλέπουμε και ακούμε. Τίποτα δεν χάνεται. Όλα αντιλαλούν εδώ. Η χαρά και η θλίψη. Η ισχύς και η αδυναμία στάζουν στο βασίλειο του Άδη. **Κάθε φορά που αναπνέετε τα πάντα κατεβαίνουν εδώ.** Μα δε το ξέρετε και νομίζετε ότι μπορείτε να κοροϊδέσετε τον εαυτό σας. **Αν ξέρατε τις αλήθειες που φτάνουν εδώ θα τρομάζατε.**

Εδώ γίνεται η κρίση. Κανένας από σας δεν έχει κρίνει αρκετά τον εαυτό του μέχρι σήμερα. Και δεν μπορεί να το κάνει αδέκαστα. Μόνο οι κριτές του Άδη μπορούν. Κρατούν όλα τα στοιχεία, όλες τις σταγόνες, όλες τις ροές και περιμένουν την ώρα που θα φανείτε στο κατώφλι. Και όταν σημάνει εκείνη η ώρα, σας περιμένουμε ενήμεροι για το κάθε τι. Κρίνουν, δικάζουν, αθώνουν ή καταδικάζουν -τις ψυχές βέβαια, γιατί το φυσικό σώμα τι νόημα έχει να το καταδικάσεις. Τόσο μικρή η διάρκειά του, μικρή η χαρά του, μικρή και η λύπη του. Λίγα αντέχει. Η ψυχή όμως μμμ!, η ψυχή... αντέχει πολλά η ψυχή! Κρατά γερά και μαθαίνει.

Μη σταματάτε να αναπνέετε. **Όσο εσείς αναπνέετε ο Άδης μοιράζεται την αλήθεια σας. Και όταν πάψετε να αναπνέετε πια, έρχεστε και σεις εδώ.** Το μικρό ψεύδος της ενσάρκωσής σας τελειώνει. Το μικρό παιχνίδι τελειώνει και βλέπετε εδώ όλα όσα καταστάλαξαν στα τρισβαθα της ύπαρξής σας με κάθε σας αναπνοή στη γη. Ερήμωση, τρέλα, μεγαλείο, ματαιοδοξία, θλίψη και πόνος, χαρά; Τι υπερισχύει νομίζετε;. Το εγώ, πάντα! το εγώ.

Δεν σας μαλώνω, δεν σας τραβώ το αυτί. Φοβηθείτε αν θέλετε. Μπορείτε. Είστε ελεύθεροι να φοβηθείτε, είστε ελεύθεροι να κάνετε τα πάντα. Αλλά μην ξεχνάτε ότι τα πάντα καταγράφονται εδώ, κάθε φορά που αναπνέετε. Η ανάσα σας μοιράζει τη γνώση.

Κι εγώ ζω εδώ, Βασίλισσα στους Αθανάτους και στους θνητούς. Στο Βασίλειο των Αρχείων των ψυχών, στο Βασίλειο της κρίσης.

Πόσα μπορείτε να αντέξετε; Ό,τι και να αντέξετε, φτάνει εδώ. Κάθε σας λέξη φτάνει εδώ. Κάθε βογκητό και κάθε γέλιο. Ρέουν τα ποτάμια. Κατευθύνουν τις ψυχές εκεί που ανήκουν. Ρέουν και μεταφέρουν τα ύδατα της ζωής. Τα εντυπώματα μεταφέρουν της ζωής και εγώ, Βασίλισσα, εδώ στη μέση. Δικαιώνω εκείνους τους θνητούς, που κάποτε αποφάσισαν παιδιά να γίνουν των Θεών και έφυγαν από τη μανία της γήινης ματαιοδοξίας.

Ρεύστε εδώ σε μένα τώρα. Μην φοβάστε. Ακόμα δεν έχετε τίποτα να φοβηθείτε. Έχετε χρόνο ακόμα πολύ. Πολλά μπορείτε να αλλάξετε. Όμως να θυμάστε, **αυτό που σταλάζει εδώ είναι μόνο η αλήθεια. Όχι αυτό που νομίζετε, αυτό που θέλετε να πιστεύετε, αλλά η αλήθεια.**

Μητέρα εκδίωξε τους πλάνους. Το τραγούδι τους δεν φτάνει εδώ. Ποτέ δεν θα φτάσει. Κανένας ανάξιος να μην περάσει εδώ, παρά μόνο την ώρα της κρίσης, την ώρα που οριστικά θα αφήσει το γήινο πεδίο και οριστικά θα διαβεί την πύλη του Άδη. Μακριά οι ανάξιοι! Μα αν υπάρχει κάποιος ή κάποιες που μπορούν και θέλουν να αντικρίσουν τον Άδη, αν υπάρχουν θνητοί και θνητές που τολμούν να πουν στον εαυτό τους την αλήθεια, ας δοκιμάσουν να περάσουν τη πύλη των Μυστηρίων. Θα είναι ανοικτή! Θα εξεταστούν και θα κριθούν για την καταλληλότητά τους.

Εσύ Μητέρα γνωρίζεις. Κανέναν άλλο μην αφήνεις να περάσει. **Δεν αντέχει το ψέμα ο Άδης. Ούτε τον Άδη αντέχει το ψέμα.** Μείνετε εδώ εσείς που θέλετε να λέγεστε παιδιά του Δία και της Δήμητρας. Χυθείτε εδώ, στα τρισβαθα της ύπαρξής σας. Με κάθε σας ανάσα σταλάξετε εδώ, σταγόνα σταγόνα εδώ.

Πόσο πόνο φέρνετε; Και όμως ο Άδης αντέχει! Πόσο πόνο φέρνετε; Δικός σας είναι όλος αυτός ο πόνος; Είναι πράγματι δικός σας; Γιατί; Άλλα είχατε υποσχεθεί στον εαυτό σας πριν διαβείτε την πύλη της ζωής. Άλλα, μεγαλειώδη, φανταχτερά, χαρούμενα. Μα... τόσος πόνος;

Η πύλη του παραδείσου χωράει πολλούς θαρρείτε; Ένας περνάει κάθε χίλια χρόνια. Βιαστείτε!

Λιμνάζετε γύρω μου. Στάζετε με κάθε σας ανάσα. Στάζει η ουσία σας και λιμνάζετε γύρω μου. Νερό, μυστικό νερό. Αφήστε τον εαυτό σας να κυλήσει σαν **ένα μικρό ρυάκι στο ποταμό της Λήθης**. Ένα ρυάκι πάνω στο χώμα. Γίνετε ένα μαζί του.

Αντίθετα από ότι θα περιμένατε, αντί να διαλυθείτε, παίρνετε και πάλι μια μορφή μέσα σε αυτό το ποταμό, τη θάλασσα τη μεγάλη, παίρνετε μορφή, καθάρια μορφή, λευκή φωτεινή. Ελάτε έξω τώρα και αφήστε την ανάσα σας να σας ανεβάσει ψηλά και πάλι έξω από τον Άδη. **Λευκοί Άγγελοι βγαίνετε.**

Εκπνεύστε και ανεβείτε ψηλά.

Δήμητρα:

Σας μιλά η Δήμητρα.

Μερικές βαθιές χαλαρές αναπνοές θα σας βοηθήσουν να ευθυγραμμιστείτε με το νέο σας σώμα. Το λευκό σας σώμα, αυτό με το οποίο θα προχωρήσετε στην Ελευσίνα Μύηση. Κατά την εννεαήμερη διαδικασία της προετοιμασίας με νηστεία και λουτρό καθημερινά, θυμηθείτε να συντονίζεστε με το λευκό σας σώμα, έτσι ώστε την ημέρα και την ώρα της Μύησης με αυτό να εισέλθετε στα Ιερά Μυστήρια. Εννέα ημέρες κάθαρσης, εννέα ημέρες εστίασης στο λευκό σώμα.

Λίγο ανάποδα φαίνονται τα πράγματα. Αλλιώς θα τα περιμένατε. Πρώτα τη νηστεία και τη κάθαρση και μετά το καθαρό λευκό σας σώμα.

Μεγάλα τα Μυστήρια της Μητέρας και της Κόρης! Σήμερα είδατε αυτό που σας ανήκει. Σήμερα είδατε την ουσία σας. Στο πέρας των εννέα ημερών θα έχετε συνδεθεί επαρκώς μαζί της.

Η θάλασσα της Λήθης λειτουργεί με πολλούς τρόπους. Άλλοι ξεχνούν και άλλοι θυμούνται. Ξεχνούν αυτά που πρέπει να ξεχαστούν. Ξεχνούν τη πλάνη, το φαίνεσθαι και θυμούνται αυτό που είναι.

Η ευλογία της Μητέρας και της Κόρης είναι μαζί σας.
Και έτσι είναι.
Αμήν.

[μεσολαβεί διάλειμμα]

Δήμητρα:

Ερχόμαστε και πάλι στο κέντρο μας στη καρδιά.
Παλάμες ενωμένες μπροστά στο στήθος. Φέρτε τις παλάμες μπροστά στο στήθος ενωμένες και μάλιστα σαν να κρατάτε κάτι πάνω στο στήθος σας.

Αυτό που έγινε σήμερα παιδιά μου, ήταν ότι ήλθατε σε επαφή με τη Περσεφόνη στον Άδη και αποκτήσατε την επίγνωση ενός άλλου σώματός σας. Σε δύο μήνες θα έχετε μεταλλαχθεί. Θα έχετε λάβει πια τη Μύηση των Μικρών Ελευσινίων και θα έχετε περάσει σε κάτι καινούργιο.

Τι είναι αυτό το καινούργιο; Θα είσατε παιδιά μου! **Η είσοδος στα Μικρά Ελευσίνα είναι μια υιοθεσία.** Είναι πολλά άλλα επίσης αλλά είναι και η υιοθεσία. Η δική σας υιοθεσία από μένα. Αυτό φέρνει πολλές προσδοκίες σε σας και σε μένα. Οι δικές σας προσδοκίες έχουν να κάνουν με το βαθμό προστασίας που μπορεί να απολαμβάνετε. Οι δικές μου προσδοκίες σχετίζονται με το πόσο χρήσιμοι και χρήσιμες θα φανείτε τελικά στην ανθρώπινη κοινωνία - και στα ίδια τα Μυστήρια οπωσδήποτε.

Τα Μυστήρια υπάρχουν για να καλύπτουν συγκεκριμένες ανάγκες της ανθρώπινης κοινωνίας. Όταν μιλώ για Μυστήρια αναφέρομαι στα Ελευσίνα Μυστήρια. Συνεπώς **ο ρόλος του Μύστη είναι διπλός. Υπηρετεί τα Μυστήρια και τη κοινωνία.** Όλα αυτά όμως θα έλθουν να γίνουν πιο ξεκάθαρα μετά τη Μύηση.

Απόψε θέλω να πάρετε χρόνο για να αφομοιώσετε τις ενέργειες που δεχτήκατε - και δεχτήκατε πολλές και σε πολύ σύντομο χρόνο μάλιστα. Για αυτό πάρτε όση ώρα χρειάζεστε, για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας και στη συνέχεια αποχωρήστε εν ειρήνη ο καθένας στο σπίτι του.
Σε ένα μήνα ραντεβού εδώ για τη Μύηση.

Να έχετε την ευλογία μου.

Ερωταπαντήσεις:

Ερώτηση 1η: Κάποια άτομα μίλησαν για θλίψη και πόνο στο στήθος.

Απάντηση: Λέει η Δήμητρα: «Το ερώτημα είναι απλό. Τι κάνουν για να ξεπεράσουν αυτό που ένιωσαν;

[κάποιες σύντομες απαντήσεις: αναπνοές, τίποτα, θα το επεξεργαστεί]

Γλυκιά μου, κάθομαι και τις κοιτάζω στα μάτια εδώ και ώρα και δεν εννοούν να με δουν, γιατί όταν συμμετέχετε στον κύκλο -και απευθύνομαι σε σας στον κύκλο, όλους και όλες- όταν συμμετέχετε στο κύκλο, περιμένετε να ολοκληρώσει την επικοινωνία η Άννα και να μοιραστείτε όσα έχετε να μοιραστείτε αλλά αφήνετε τον νου σας άδειο και δεν φροντίζετε διαρκώς, καθ' όλη τη διάρκεια της συνάντησης να είστε εστιασμένοι σε μας.

Αυτό είναι ένα θέμα που θα ήθελα να τονίσω τώρα. **Όση ώρα βρίσκεστε σε μια συνάντηση εσωτερική, μείνετε εστιασμένοι σε μας. Η Άννα μεταφέρει αυτά που δίνουμε αλλά ταυτόχρονα δουλεύουμε με τον καθένα και τη καθεμιά σας προσωπικά και είμαστε πάντα εκεί για να σας μεταφέρουμε πράγματα, πληροφορίες, ενέργειες, απαντήσεις.**

Είμαστε δίπλα σας, είμαστε μπροστά σας. Εσείς δεν κοιτάτε προς εμάς. Αποχαυνώνεστε. Αδειάζει το μυαλό και μένετε με το κενό μυαλό, χωρίς όμως να κρατάτε δεκτική στάση για να λάβετε από εμάς. Αυτό περιπλέκει τα πράγματα. Για παράδειγμα και στις τρεις περιπτώσεις που τέθηκε ερώτημα, έχω πράγματα να πω και να κάνω. Εργάζομαι μαζί σας. Η κάθοδός σας στον Άδη δεν έγινε απολύτως συνειδητά. Υπήρχαν αντιστάσεις. Αυτές πληρώνετε τώρα. Έχετε αντιστάσεις.

Αυτό συνέβη στη μια περίπτωση γιατί σε μια προηγούμενη ενσάρκωση η Ρ. είχε κατέβει συνειδητά στον Άδη και προτίμησε να κλείσει τη πόρτα πίσω της και δεν ξαναγύρισε. Είναι μια ανάμνηση λοιπόν.

Η Ε. -σε παρακαλώ Ε. να με κοιτάς στα μάτια, στέκομαι μπροστά σου- έκανε το αντίθετο. Η Ε. έκανε το αντίθετο. Δηλαδή είχε αποφασίσει να βγει και την τελευταία στιγμή έκανε πίσω. Είχε αποφασίσει να ενσαρκωθεί και τη τελευταία στιγμή έκανε πίσω. Άλλη μια ανάμνηση.

Όσο για την Λ. αυτή φοβάται εμένα. Δεν έχει λύσει τα θέματά της με τη Μητέρα ακόμα. Δεν ήταν λάθος αυτά που είδες, ήταν χρυσό, ήταν καλό. Δούλεψε με τα καθρεφτίσματά σου περισσότερο. Ανοίξου περισσότερο προς εμένα αν θέλεις.

Για κάποιο λόγο, η θλίψη σας θορυβεί. Κάτι δεν πάει καλά. Όπως ακριβώς όταν πονάει το σώμα, καταλαβαίνετε ότι κάτι δεν πάει καλά - σε εκείνο το σημείο τουλάχιστον. Παρόλα αυτά είναι φυσικό, όταν εργάζεστε σε τόσο βαθιά επίπεδα, να ανεβαίνουν πάρα πολλά στην επιφάνεια. Πάρα πολλά συναισθήματα και φυσικά θλίψη. Άλλωστε βιώνετε άφθονη θλίψη στη ζωή σας. Πως είναι δυνατόν να μην ανέβει, να μην έλθουν στην επιφάνεια τα ανάλογα εντυπώματα;

Μπαίνετε σε μία περίοδο κάθαρσης. Αυτή η περίοδος κάθαρσης θα κορυφωθεί στο εννεαήμερο. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να νιώσει, να βιώσει, να αισθανθεί ακόμα και θλίψη. Πόσες είναι οι περιπτώσεις που δεν θρηνήσατε αρκετά τις απώλειές σας. **Έχετε θρηνήσει αρκετά τις απώλειές σας;** Όποιες και αν ήταν αυτές. Που πήγε αυτός ο πόνος; Δεν είναι φυσικό να τον συναντάτε όταν πηγαίνετε τόσο βαθιά;

Αφήστε τον εαυτό σας να αισθανθεί, αποφασισμένοι/αποφασισμένες, ότι μπορείτε πραγματικά να διαχειριστείτε αυτά που νιώθετε. Δεν είστε πια μικρά

παιδιά, ανώριμοι, δεν έχετε λόγο να φοβόσαστε! Ούτε είναι αυτές οι πιο δύσκολες καταστάσεις που έχετε συναντήσει μέχρι σήμερα. Ας μην γίνονται αιτία να θορυβείστε.

Σας περιμένουμε με χαρά τον άλλο μήνα.
Καλό σας βράδυ.



Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)